

at være ganske forkert, hvis man har den Opfattelse, at hele det Kontrolvæsen, som de har i Slesvig, skulde være saa elsket af Sønderjyderne, at de slet ikke kunde tænke sig at undvære det. Jeg tror, at de meget godt kan føle sig tilfredse med de Forhold, vi har paa dette Omraade. Og vi skulde da endelig være klare over, at det ikke er os, der gaar ind under de sønderjyske Forhold, men det er Sønderjyderne, der gaar ind under de danske Forhold; jeg synes derfor, at heller ikke den Henviisning har nogen som helst Betydning.

Derfor tror jeg rent ud sagt, at den højtærede Landbrugsminister maa gøre sig fortrolig med, at der ikke kommer noget ud af det Lovforslag, her er fremsat, fordi hele det her foreslaaede Embedsmaskineri ganske sikkert er unødvendigt og upaakrævet. Men selvfølgelig er vi villige til at behandle Sagen i et Udvalg og saa se, om der kan fremkomme Oplysninger og Udtalelser, der stærkere end selve Lovforslaget og dets Motiver viser, at en saadan Udvidelse eller en delvis Udvidelse er nødvendig.

Simonsen: Det forholder sig ikke med det foreliggende Lovforslag som med det, der for et Øjeblik siden var til Behandling, at det bygger paa det bestaaende og kun er en Lovfæstning af givne Forhold. Her er der Tale om en meget betydelig Udvidelse af den bestaaende Ordning med Hensyn til Veterinærvesenet. Det er meget store Forandringer, der foreslaas, og man maa vistnok indrømme den højtærede Landbrugsminister, at Forandringer er nødvendige; de nødvendiggøres ved Professor Bangs Tilbagetræden. Det er sikkert rigtigt, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde, at han har været Staten en enestaaende god Mand paa den Post. Den bestaaende Ordning lader sig efter Professor Bangs Tilbagetræden sikkert ikke opretholde, og der maa altsaa noget andet i Stedet.

Saa langt antager jeg, vi kan være nogenlunde enige med den højtærede Landbrugsminister. Men naar man saa kommer til Spørgsmaalet om, hvad der skal sættes i Stedet, eller hvor store og rummelige Udbygninger der skal til, kan det gerne være, at der vil blive noget afvigende Meninger. Jeg kan godt forstaa, hvis man spørger: Er en saa stor Udvidelse af Tilsynet nødvendig paa een Gang? Hidtil har der kun været Professor Bang og et Par Medhjælpere samt to Veterinærinspektører for hele Landet. Om denne Ordning har været særlig utilfredsstillende, kan jeg ikke have nogen Mening om — det har jeg ikke været Admini-

strationen paa tilstrækkelig nært Hold til —, og har den ikke været det, kan det, som sagt, tænkes, at det skyldes en enkelt Mand. Men selv forudsat, at Ordningen er utilstrækkelig, er det alligevel en ret betydelig Forøgelse af denne Overkontrol, der her er Tale om: at gaa fra 2 Inspektører til 10 Inspektører foruden, som hidtil, at have en Veterinærdirektør. Der er nemlig kun Tale om en Overkontrol, og Underkontrollen vil ogsaa under dette System blive det vigtigste, den Kontrol, der til daglig udøves i de forskellige Institutioner rundt omkring i Landet, offentlige Slagtehus og Mælkekontrolanstalter. Det er der, Hovedkontrollen til syvende og sidst kommer til at ligge; og om det betyder saa meget for den, om man har 2 eller 10 Inspektører, er jeg ikke sikker paa; thi deres Kontrol kan kun blive en Lejlighedskontrol, de kan ikke paase det daglige Arbejde.

Det gælder derfor fremdeles om, at de Dyrlæger og Veterinærer, som daglig sidder og leder Kontrollen rundt omkring i Landet, er samvittighedsfulde og paapassende; og hvis der opstaar Stridsspørgsmaal, hvad der let gør, i hvert Fald naar der er Tale om Kødkontrol og Mælkekontrol, gælder det om, at der kan tilkaldes et Overskøn. Men jeg er, som sagt, ikke sikker paa, at 10 Inspektører er nødvendige af den Grund. Min Erfaring siger mig, at som Tilsyn med den daglige Kontrol, der udøves i de mange forskellige Anstalter og paa de mange forskellige Omraader, er det ikke betryggende alligevel, hvad enten man har 10 eller flere.

I øvrigt er dette Forslag saa vidt-rækkende, at jeg ikke skal komme ind paa Enkeltheder. Det er jeg i Øjeblikket ikke kompetent til, dertil maa man have mere Tid til at undersøge Sagerne lidt nøjere. De Lønninger, der er foreslaaede til Inspektørerne, synes at være af en saadan Beskaffenhed, at det maaske kan være vanskeligt for dem at opretholde en saadan Autoritet overfor de gamle, veltjente Kontrolører, der sidder rundt omkring, som en saadan Stilling skulde give. Men det er alt sammen noget, der kan drøftes. Jeg vil haabe, Forslaget gaar til et Udvalg, hvor det kan faa en ikke alene velvillig Modtagelse og Behandling, men ogsaa en grundig Behandling.

Bestemmelserne om Udførsel af de levende Dyr er ændrede her; i Hovedsagen bibeholder man det gamle om Betaling pr. Styk, men her trænges der til nærmere Præcisering af, hvorledes Ordningen skal være i Fremtiden. Forsaa vidt det kan ses, bibeholdes den nuværende Ordning i alt væsentligt; men er det Tilfældet, nytter det ikke, man har 10 Inspektører til lejlig-